

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย

VARIABLES INFLUENCING THE QUALITY OF LIFE OF STUDENTS MAHAPAJAPATI BUDDHIST COLLEGE

นิพล อินนอก, วัทธัญญ ภุคธองนา,

พระอุดมธีรคุณ และ พระชลวัตร กิมชั่ว

NIPHON INNOK, WATANYU BHUKRONGNA,

PHRAUDOMTHREERAKHUN AND CHONLAWAT KIMSUA

มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาโคราช

Mahamakut Buddhist University Korat Center

จังหวัดนครราชสีมา

NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย (2) ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) แบบสอบถามคุณภาพชีวิตของนักศึกษา (2) แบบสอบถามการพัฒนาด้านตนเองของนักศึกษา (3) แบบสอบถามทักษะทางสังคมของนักศึกษา (4) แบบวัดพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา (5) แบบวัดเจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา (6) แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย (7) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผันและการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis with LISREL : PAL)

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันพอสมควร 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ได้แก่ การพัฒนาด้านตนเองของนักศึกษา ทักษะทางสังคมของนักศึกษา ลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย อธิบายความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ได้ร้อยละ 63.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, การพัฒนาด้านตนเอง, ทักษะทางสังคม

ABSTRACT

The purposes of this research were to study students' life quality and the variables influencing the students' life quality of Mahapajapati Buddhist college. A number of 92 students of Mahapajapati Buddhist college in the academic year 2019 were a sample group. To collect such data from the sample group, the researcher employed the following devices: (1) a life quality questionnaire, (2) a self-development questionnaire, (3) a social skill questionnaire, (4) a behavior measurement with regard to using social media, (5) an attitude measurement towards the teacher, (6) a questionnaire asking about physical appearances of Mahapajapati Buddhist college, and (7) a questionnaire regarding educating students about the democratic drive. Such data were analyzed by using mean, standard deviation, coefficient of variation, and Path Analysis. The results of the study indicated that (1) the students' life quality of Mahapajapati Buddhist college was at a moderate level, and such features of each student were quite different, and that (2) the variables influencing student's life quality of the Mahapajapati Buddhist college were the self-development, the physical appearances of the college and the social skills.

The figures to explain the variability in the quality of life of students of Mahapajapati Buddhist $\alpha = .01$. These college was 63.00, and the statistical significance of this research was at the level of results lend ideas for future research on such topics as well as ideas to better the current state of the students' life quality for better society concerning.

Key words: Life quality, self-development, social skills

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญของประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเมื่อประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีก็จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากทิศทางการพัฒนาประเทศตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่ได้บัญญัติเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน โดยกำหนดให้รัฐดำเนินการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ซึ่งมาตรา 54 สรุปว่า รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล การจัดการศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ มาตรา 55 สรุปว่ารัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง เสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค บริการสาธารณสุขต้องครอบคลุมถึงการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค

การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพ มาตรา 71 สรุปว่ารัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรีผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ รวมถึงคุ้มครอง ป้องกันมิให้บุคคล ดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ตลอดทั้งให้การบำบัด ฟื้นฟูและเยียวยาผู้ถูกกระทำ การ ดังกล่าว (ราชกิจจานุเบกษา, 2560, น. 13)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มีประเด็นในการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตโดยให้มีการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้ที่มีศักยภาพสูงภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์ โดยจุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 คือ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทย ในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การสร้าง เสริมให้คนมีสุขภาพดี เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อ สุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ การพัฒนารูปแบบการออกกำลังกายและ โภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ซึ่งเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 คือคนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียงมีความ เป็นไทย ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560, น. 13-20)

คุณภาพชีวิตของประชากรเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี คือการจัดให้ประชากรได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เมื่อประชากรได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจะเกิด ความรู้ ความสามารถ อันส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 126) ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนทำหน้าในการจัดการศึกษาให้สามารถเป็นไปตามเป้าประสงค์คือ สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยภารกิจหลักของ สถาบันอุดมศึกษาที่ต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การวิจัยการผลิตบัณฑิต การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศให้มากขึ้น รวมถึงการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ นักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2557, น. 11)

มหาวิทยาลัยเอเรียวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่ ต.ภูหลวง อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา ภายใต้การบริหารงานของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ที่มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคม โดยจัดการศึกษาเฉพาะสตรี ปัจจุบันได้เปิดทำการสอน 2 สาขาวิชา คือ วิชาเอกการสอนพระพุทธศาสนาคณะศึกษาศาสตร์และสาขา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคณะมนุษยศาสตร์ นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่ม โดยส่วนหนึ่งเป็น

นักศึกษาจากไทใหญ่ประเทศพม่า ถึงร้อยละ 43.74 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาทุกคนพักอยู่ประจำในหอพักภายในของวิทยาลัย ด้วยความหลากหลายทางบุคคลและความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ ความหลากหลายทางภาษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นอย่างมาก จากการสอบถามปัญหาที่นักศึกษาทุกระดับชั้นประสบอยู่ โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันร้อยละ 80.74 ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ร้อยละ 67.74 ด้านสุขภาพร้อยละ 23.31 ด้านจิตใจ ร้อยละ 48.72 ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยตรง ซึ่งคุณภาพชีวิตมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษาโดยองค์รวม ทั้งทางด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านจิตใจ ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลต่อการเรียนรู้และความสำเร็จในการศึกษา คณะผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ได้เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องดำเนินการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้สูงขึ้น แต่ที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาเกี่ยวตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวจะนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562

ขอบเขตด้านตัวแปร

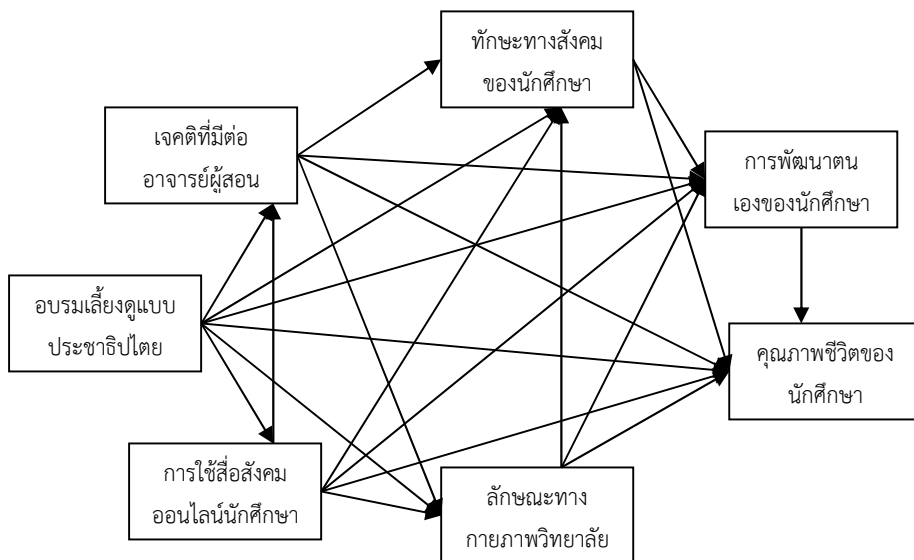
ตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. การพัฒนาตนเองของนักศึกษา
2. ทักษะทางสังคมของนักศึกษา
3. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา
4. เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา
5. ลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย
6. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่ที่ดีโดยสถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการจัดบริการด้านต่างๆ ให้กับนักศึกษาให้ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก (สถาบันสุขภาพจิต, 2562) แบ่งคุณภาพชีวิตออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 4) ด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวแปรต้นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของบลูม (Bloom, 1980) และผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ประกอบด้วย 1) การพัฒนานตนเองของนักศึกษา (ลีลสร พ่วงศรี, 2546) 2) ทักษะทางสังคมของนักศึกษา (วิชัยญา แซ่ลื้อ, 2549) 3) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา (สุพรรณิกา พงศ์พุท, 2561) 4) เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา (วีรวรรณ วงษ์ปิ่นเพชรและชลิตา วสุวัต, 2553) 5) ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (นพรัตน์ เรียบทวี, 2548) 6) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา (ศศิพันธ์ ทรงสัตย์, 2542) ทำให้สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 125 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Yamane) ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 92 คน (โดยการสุ่มอย่างง่าย จากนักศึกษาที่เข้าร่วมงานปัจฉิมนิเทศการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2562)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 7 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามคุณภาพชีวิตของนักศึกษา महापชาบดีเถรีวิทยาลัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 22 ข้อ มีค่าจำแนกตั้งแต่ 0.34 – 0.71 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96
2. แบบสอบถามทักษะทางสังคมของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.34 – 0.67 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86
3. แบบสอบถามการพัฒนาตนเองของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 – 0.65 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87
4. แบบสอบถามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.54 – 0.79 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
5. แบบวัดเจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.34 – 0.82 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94
6. แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.44 – 0.79 ค่าความเชื่อมั่น 0.94
7. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเอิร์ท (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 – 0.77 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

คำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและการวิเคราะห์เส้นทาง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 92 คน ได้ผลดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ระดับคุณภาพชีวิต		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้เพียงใด	3.47	0.34	มาก
2. ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะดำเนินชีวิตประจำวันในแต่ละวันเพียงใด	3.72	0.62	มาก
3. ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากน้อยเพียงใด	4.10	0.77	มาก
4. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด	3.56	0.46	มาก
5. ท่านมีสมาธิในการเรียนดีเพียงใด	4.11	0.49	มาก
6. ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากน้อยแค่ไหน	3.52	0.58	มาก
7. ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำอะไร ๆ ผ่านไปได้ในแต่ละวัน	3.44	0.41	ปานกลาง
8. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมามากน้อยเพียงใด	3.72	0.68	มาก
9. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น อย่างที่ผ่านมา แค่ไหน	3.46	0.47	ปานกลาง
10. ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ แค่ไหน	3.21	0.76	ปานกลาง
11. ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน	2.94	0.53	ปานกลาง
12. ท่านพอใจกับสภาพที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด	2.12	0.37	น้อย
13. ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	2.75	0.53	ปานกลาง
14. ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็นเพียงใด	2.78	0.45	ปานกลาง
15. ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่เป็นในชีวิตแต่ละวัน มากน้อยเพียงใด	3.01	0.54	ปานกลาง
16. ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อยเพียงใด	2.87	0.54	ปานกลาง
17. สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด	3.49	0.43	ปานกลาง
18. ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน มากน้อยเพียงใด	2.47	0.23	ปานกลาง
19. ท่านรู้สึกว่าชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยแค่ไหน	4.53	0.42	มากที่สุด
20. ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด	2.31	0.41	น้อย
21. ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน (ชีวิตทางเพศ หมายถึง เมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้ว ท่านมีวิธีจัดการทำให้ผ่อนคลายลงได้ รวมถึงการช่วยตัวเองหรือการมีเพศสัมพันธ์)	3.27	0.62	ปานกลาง
22. ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด	2.45	0.38	น้อย
รวมเฉลี่ย	3.24	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 แปลความหมายได้ว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่อยู่ในระดับสูงสุด คือ ท่านรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยแค่ไหน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ ท่านมีสมาธิในการเรียนดีเพียงใด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.49) ส่วนข้อที่อยู่ในระดับต่ำสุดคือ ท่านพอใจกับสภาพที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = 0.37)

2. ผลการศึกษาระดับตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย

ตัวแปรต้น	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	ความหมาย
การพัฒนาตนเองของนักศึกษา	3.74	0.46	12.30	มาก
ทักษะทางสังคมของนักศึกษา	4.12	0.38	9.22	มาก
การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา	4.26	0.22	5.16	มาก
เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา	4.46	0.39	8.74	มาก
ลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย	3.42	0.14	4.09	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา	3.49	0.64	18.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แปลความหมายว่า 1) การพัฒนาตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.46) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันพอสมควร (C.V. = 12.30) 2) ทักษะทางสังคมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.38) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันน้อย (C.V. = 9.22) 3) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.22) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันน้อย (C.V. = 5.16) 4) เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.39) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันน้อย (C.V. = 8.74) 5) ลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.14) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันน้อย (C.V. = 4.09) 6) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.64) ลักษณะดังกล่าวนี้ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันพอสมควร (C.V. = 18.34)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ดังแสดงในตารางที่ 3

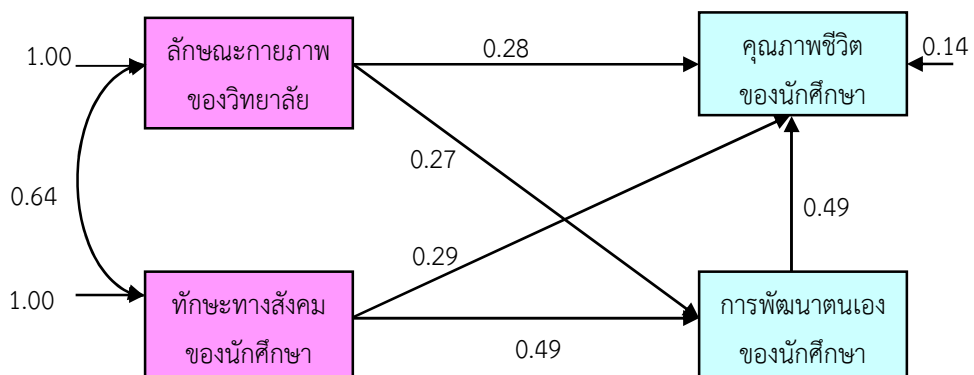
ตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม

ตัวแปรต้น	คุณภาพชีวิตของนักศึกษา (β)
การพัฒนาตนเองของนักศึกษา	0.50**
ทักษะทางสังคมของนักศึกษา	0.28**
ลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย	0.27**
การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา	0.10
เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา	0.07
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา	0.05
R	0.93**
R ²	0.86

**p < .01

จากตารางที่ 3 จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณพบว่า มีเพียงการพัฒนาตนเองของนักศึกษา ($\beta = 0.50$) ทักษะทางสังคมของนักศึกษา ($\beta = 0.28$) และลักษณะทางกายภาพของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ($\beta = 0.27$) ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรทั้งสามนี้อธิบายความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยได้ร้อยละ 86.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

4. ผลวิเคราะห์เส้นทางระหว่างค่าตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม การวิเคราะห์เส้นทางระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามด้วยวิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบพี เอ แอล (Path Analysis with LISREL : PAL) เสนอไว้ในภาพประกอบ 2 และตารางที่ 4

Chi - Square = 0.78, df = 0, P-Value = 0.94, RMSEA= 0.00

ภาพที่ 2 รูปแบบอิทธิพลของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยด้วยการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พีเอแอล (PAL)

ตารางที่ 4 ตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ด้วยการวิเคราะห์เส้นทางแบบพี เอ แอล (PAL)

ตัวแปร	R^2	β
คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย	0.63	
การพัฒนาดตนเองของนักศึกษา		0.49**
ทักษะทางสังคมของนักศึกษา		0.29**
ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย		0.28**
การพัฒนาดตนเองของนักศึกษา	0.85	
ทักษะทางสังคมของนักศึกษา		0.49**
ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย		0.27**

** $p < .01$

จากภาพประกอบ 1 และตาราง 4 อธิบายได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย คือ การพัฒนาดตนเองของนักศึกษา ($\beta = 0.49$) ทักษะทางสังคมของนักศึกษา ($\beta = 0.29$) ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย ($\beta = 0.28$) สามตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ได้ร้อยละ 63.00 ($R^2 = 0.63$)

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาดตนเองของนักศึกษา คือ ทักษะทางสังคมของนักศึกษา ($\beta = 0.49$) และลักษณะกายภาพของวิทยาลัย ($\beta = 0.264$) สองตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาดตนเองของนักศึกษา ได้ร้อยละ 85.00 ($R^2 = 0.85$)

เพื่อให้เห็นขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ขนาดของอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

ตัวแปรต้น	คุณภาพชีวิตของนักศึกษา (ขนาดของอิทธิพล)		
	ทางตรง	ทางอ้อม	รวม
การพัฒนาดตนเองของนักศึกษา	0.49	-	0.49
ทักษะทางสังคมของนักศึกษา	0.29	0.47	0.76
ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย	0.28	0.71	0.99

จากตารางที่ 5 อธิบายได้ว่า

1. คุณภาพชีวิตของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงจากการพัฒนาดตนเองของนักศึกษา ($\beta = 0.49$)

2. คุณภาพชีวิตของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงจากทักษะทางสังคมของนักศึกษา ($\beta = 0.29$) และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากทักษะทางสังคมของนักศึกษาผ่านมาทางการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

3. คุณภาพชีวิตของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงจากลักษณะกายภาพของวิทยาลัย ($\beta = 0.28$) และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากลักษณะกายภาพของวิทยาลัย ผ่านมาทางการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.32) เป็นเพราะว่า มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยตั้งอยู่ในเขตตำบลภูหลวง อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชนเมือง รอบบริเวณติดวิทยาลัยเป็นป่าและภูเขา การเดินทางจากวิทยาลัยไปยังตั้งเมืองหรือเดินทางจากตัวเมืองไปยังวิทยาลัยค่อนข้างลำบาก เพราะไม่มีรถประจำทางคอยรับส่ง จำเป็นต้องใช้รถส่วนตัว จะมีเพียงรถรับจ้างประจำหมู่บ้านเท่านั้น ส่งผลให้การเดินทางเข้าออกวิทยาลัยค่อนข้างลำบาก ด้านระบบการสื่อสารหรืออินเทอร์เน็ตของวิทยาลัยสำหรับนักศึกษาค่อนข้างจำกัด รวมถึงสัญญาณโทรศัพท์ที่ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารกับภายในและภายนอกสัญญาณไม่ดีทำให้ติดต่อสื่อสารค่อนข้างยากในบางครั้ง ด้านร่างกายวิทยาลัยจัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพโดยมีสถานที่ออกกำลังกาย จัดทำสนามกีฬาภายในวิทยาลัย สำหรับให้นักศึกษาได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายที่สอดคล้องกับบริบทของวิทยาลัย ด้านการอยู่ร่วมกันภายในวิทยาลัย นักศึกษาส่วนมากมาจากหลายท้องถิ่น หลายภาษา หลายวัฒนธรรม วิทยาลัยได้จัดให้มีการอบรมสั่งสอนทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวด้วยความเมตตาและเป็นกันเอง เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนและสถาบัน ด้านจิตใจอาจารย์ทุกท่านให้ความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษารู้สึกอบอุ่น มีกิจกรรมกระตุ้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาโดยเน้นนักศึกษาเป็นจุดศูนย์กลาง กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิริยญา แซ่ล้อ (2559) ที่ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษابริญญาตรีภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และกฤตธัช อันชื่น (2557) ที่ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับชุมพร ฉ่ำแสงและคณะ (2555) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคลากรฝ่ายการพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของบุคลากรฝ่ายการพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อยู่ในระดับปานกลาง

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย คือ การพัฒนาตนเองของนักศึกษา ($\beta = 0.49$) ทักษะทางสังคมของนักศึกษา ($\beta = 0.29$) ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย ($\beta = 0.28$) สามตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยได้ร้อยละ 63.00 ($R^2 = 0.63$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

สำหรับตัวแปรการพัฒนาด้านตนเองของนักศึกษาที่มีอิทธิพลทางต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาได้เข้าเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษา จำเป็นต้องมีการศึกษาสภาพแวดล้อมทั่วไปเพื่อปรับตัวเองหรือพัฒนาด้านเองให้เข้ากับบริบทของสถาบัน เข้ากับเพื่อนร่วมสถาบัน เมื่อนักศึกษาสามารถพัฒนาด้านเองได้ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาทำให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของลีลสร พวงศรี (2546) ที่ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า การพัฒนาด้านเองมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิตา วสุวัต ที่ได้พัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาตนเองส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

ทักษะทางสังคมของนักศึกษา มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผ่านมาทางการพัฒนาด้านเองของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทักษะทางสังคมเป็นทักษะสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นกฎกติกา แผนหรือทิศทางในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ทักษะทางสังคมเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกผ่านคำพูด สีหน้า ท่าทาง ซึ่งสามารถทำนายผลทางสังคมได้ ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน การสร้างสัมพันธภาพและการเข้าใจผู้อื่น รวมถึงการเข้าหาเพื่อนการเชื่อมโยงกับเพื่อน และการไม่จดจ่อกับตนเองหรือผู้อื่นที่มากเกินไป รวมถึงการยอมรับความผิดพลาดของตนเอง ไม่โทษผู้อื่น และการยอมรับข้อคิดเห็น คำแนะนำหรือคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น จะทำให้อยู่ร่วมกับเพื่อนในสังคมได้อย่างมีความสุขส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สอดคล้องผลการวิจัยของศศิพินต์ ทรงสัตย์ (2542) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ คือ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา และสอดคล้องกับวิจิตรญา แซ่ลื้อ (2559) ที่ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ลักษณะกายภาพของวิทยาลัยมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยผ่านมาทางการพัฒนาด้านเองของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะกายภาพของวิทยาลัย เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายที่จะนำไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาส่งผลต่อการเรียนรู้และการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาให้เกิดบรรยากาศที่น่าดูน่าอยู่ จะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกรักของอาจารย์ นักศึกษารวมทั้งคนอื่นๆ ที่มีต่อสถาบันการศึกษา ถ้าสถาบันการศึกษามีลักษณะกายภาพหรือสภาพแวดล้อมไม่ดีจะทำให้ นักศึกษาตลอดจน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการการศึกษาเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสถาบัน แต่ถ้าสถาบันมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้นักศึกษาอยากเรียนและคนที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้สึกที่ดีอันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของกุลยา ก่อสุวรรณ (2553) ที่ว่า สิ่งแวดล้อมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจและเรียนรู้ได้มากขึ้นหรือทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนและสถานศึกษา ด้วยเหตุดังกล่าวส่งผลให้ลักษณะทางกายภาพส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและการพัฒนาด้านเองของนักศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพรัตน์

เรียบทวิ (2548) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือลักษณะทางกายภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาตนเองของนักศึกษา ทักษะทางสังคมของนักศึกษาและลักษณะกายภาพของวิทยาลัยมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัย ควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของนักศึกษา รวมถึงพัฒนาลักษณะกายภาพของวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ควรวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างการพัฒนาตนเองของนักศึกษา เพราะการพัฒนาตนเองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2562). เครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI). สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.dmh.go.th/test/Whoqol>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิก.
- กฤตธัช อันขึ้น. (2557). คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (รายงานการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาศักยภาพเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุมพร ฉ่ำแสงและคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคลากรฝ่ายการพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพรัตน์ เรียบทวิ. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก วันที่ 6 เมษายน 2560.
- ลีลศร พ่วงศรี. (2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

- วิธัญญา แซ่ลื้อ. (2559). *คุณภาพชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง* (รายงานการวิจัย). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชรและชลิตา วสุวัต. (2553). *การพัฒนาโมเดลความสัมพันธืโครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่* (รายงาน การวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- ศศิพินต์ ทรงสัตรู. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุพรรณิกา พงษ์พุท. (2562). *พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครพนม).
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Bloom, B.S. (1980). *The State of Research on Selected Alterable Variable in Education*. MESA Seminar. Department of Education, University of Chicago.
- Likert, R. (1967). "The Method of Constructing and Attitude Scale". *Reading in Attitude Theory and Measurement*. P.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.